

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ – ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

1. Διαβάζουμε για *διαφωνίες στο οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης, για ανυπαρξία κοινής γραμμής στον κοινωνικό διάλογο που, ίσως, οδήγησε και την ΓΣΕΕ στην αναζήτηση κειμένου – πλαισίου για την απασχόληση μέχρι τις 4 Σεπτεμβρίου.*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διαφωνίες δεν υπάρχουν και δεν μπορούν να υπάρχουν στον βαθμό που αναφερόμαστε στο μείζον πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας, στο θέμα της ανεργίας, δηλαδή των 520.000 που σήμερα δεν έχουν δουλειά. Επίσης, δεν μπορούν μέσα στην κυβέρνηση να υπάρχουν διαφωνίες για το θέμα αυτό που από τις προγραμματικές μας δηλώσεις αποτέλεσε δέσμευση της κυβέρνησης της νέας τετραετίας. Οσον αφορά την ύπαρξη απόψεων ή γνώμων, αυτό είναι τελείως διαφορετικό αφού ούτε ισοπεδωμένη σκέψη διατεινόμαστε ότι έχουμε ούτε φυσικά είναι δυνατόν να κινούμαστε όλοι σε μια ενιαία γραμμή σκέψης όταν μάλιστα θέλουμε να αντιμετωπίσουμε ένα τεράστιο, πολύπλοκο και τόσο επείγον πρόβλημα. Η κυβέρνηση όχι μόνον διακατέχεται από ομόφωνη συμφωνία αλλά και έχει στρατευθεί στην αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας. Οσα μπορεί να υποστηρίζει ο οποιοσδήποτε, πιθανόν να αποτελούν προφάσεις για την δικαιολόγηση πρακτικών κωλυσιεργίας και εμμονής σε προσχηματικές ενστάσεις που τελικά δρουν σε βάρος και των ανέργων και των αναγκαίων ρυθμίσεων για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

2. Η ΓΣΕΕ ουσιαστικά επέτυχε διακοπή του κοινωνικού διαλόγου για την ανεργία και θέτει ως προϋπόθεση για την συμμετοχή της εκ νέου, μετά τις 4 Σεπτεμβρίου, την μη αναφορά των τριών σημείων [ελαστικοποίηση, απολύσεις, ωράριο]. Η κυβέρνηση αισιοδοξεί για την *συνέχιση του διαλόγου* ή θα προχωρήσει πλέον μονομερώς στην λήψη νομοθετικών μέτρων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η κυβέρνηση αισιοδοξεί ότι τελικώς θα επικρατήσει η λογική, η λογική του διαλόγου. Εξάλλου, η κυβέρνηση καλώντας τους κοινωνικούς εταίρους σε διάλογο επιθυμεί την γόνιμη και ουσιαστική συμμετοχή τους στον προβληματισμό για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Τελικά, εκεί, όταν πρόκειται να υποβάλλει κανείς προτάσεις και να αναλάβει ευθύνες, είναι τα δύσκολα.

Η κυβέρνηση επιζητεί τον ουσιαστικό διάλογο. Δεν διακατέχεται απ' την επιθυμία να «μοιράσει» τις ευθύνες για τις πολιτικές

αποφάσεις. Οι πολιτικές αποφάσεις λαμβάνονται πάντα και θα ληφθούν και τώρα απ' την κυβέρνηση. Ο διάλογος είναι μέσο για την καλύτερη εκτίμηση της κατάστασης, την εξέταση των προβλημάτων, την δέσμευση των εταίρων σε μια κοινή προσπάθεια. Η κυβέρνηση αυτό επιθυμεί και όλοι μας κάποτε θα πρέπει να μάθουμε να κάνουμε διάλογο. Κι επιπλέον να λαμβάνουμε ο καθένας το μερίδιο της ευθύνης που μας αναλογεί. Πόσο μάλλον όταν γίνεται ένας διάλογος για 520.000 συμπολίτες μας οι οποίοι δεν μετέχουν με εκπροσώπους τους σ' αυτόν.

3. Μπορεί να υπάρξει κάποια υποχώρηση της κυβέρνησης ώστε να συζητηθεί το θέμα του 35ωρου, όπως ζητούν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων, προκειμένου να προχωρήσει ο διάλογος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η κυβέρνηση εξ αρχής δήλωσε διατεθειμένη να συζητήσει τις απόψεις των κοινωνικών εταίρων. Αντίθετα, ορισμένοι απ' τους κοινωνικούς εταίρους θέτουν βέτο ακόμη και στην ... επιγραμματική αναφορά ορισμένων θεμάτων τα οποία η κυβέρνηση θέλει να θέσει στον διάλογο. Ωστόσο, αν όλοι επιθυμούμε να συζητήσουμε και πάνω απ' όλα να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα των ανέργων, υπάρχει η δυνατότητα να ξεπεράσουμε «κλισέ» και «εμμονές» που σε τίποτα απ' ό,τι βλέπετε δεν καταλήγουν, παρά στην απραξία. Κι η απραξία επιβαρύνει και τους ανέργους και την ελληνική οικονομία.

4. Γιατί η κυβέρνηση δεν θέλει την εφαρμογή του 35ωρου, αφού στην περίπτωση της Γαλλίας, π.χ., αποδείχθηκε ότι έχει συμβάλλει σοβαρά στη μείωση της ανεργίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η κυβέρνηση από μόνη της δεν μπορεί να απαντήσει μ' ένα «ναι» ή μ' ένα «όχι» σε θέματα που απαιτούν την βούληση αλλά και την δέσμευση και των άλλων εταίρων. Οσον αφορά το 35ωρο, δεν μπορεί κατ' αρχήν κανείς να πει ότι από μόνο του – αυτό θα' ταν αφελές και μηχανιστικό- συνέβαλε την μείωση της ανεργίας στην Γαλλία. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι το 35ωρο εφαρμόστηκε συνοδευόμενο από μέτρα και ρυθμίσεις που πιθανόν δεν έχουν τραβήξει την προσοχή των θιασωτών του 35ωρου στην Ελλάδα, και τα οποία θα μπορούν να χαρακτηριστούν «μέτρα λιτότητας» ή μέτρα παγώματος των αποδοχών κλπ.

Επιπλέον, στην Γαλλία η εφαρμογή του 35ωρου έχει εφαρμοστεί στις μεγάλες επιχειρήσεις που στην Ελλάδα αποτελούν την μειονότητα των μονάδων, ενώ στις ΜΜΕ, η εφαρμογή του ακόμη δεν έχει αρχίσει. Τα συμπεράσματα λοιπόν πρέπει να είναι προσεκτικά, να

μην κατατείνουν στον εντυπωσιασμό και πάνω απ' όλα να μην διακατέχονται από λογική μηχανιστικών μεταφορών. Η μεταφορά της εμπειρίας από την Ευρώπη δεν μπορεί να είναι επιλεκτική, και πολύ περισσότερο δεν μπορεί να αποδίδεται στην κυβέρνησή μας άρνηση προσαρμογής στα ευρωπαϊκά δεδομένα. Όμως, για να γίνει κάτι τέτοιο επιτυχημένα, πρέπει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κάθε χώρας, της κάθε οικονομίας. Η ανευθυνότητα δεν αποτελεί χαρακτηριστικό μας.

5. Γίνεται πολλή συζήτηση και ακούγονται διάφορες απόψεις για το δάωρο. Τελικώς τίθεται θέμα κατάργησής του;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν τίθεται θέμα για το δάωρο. Σήμερα, όλοι το ξέρουμε ότι το δάωρο έχει πάρα πολλές παραλλαγές, δεν τηρείται, με την έννοια ότι ο κόσμος που δουλεύει στις επιχειρήσεις, μπορεί να δουλέψει υπερωριακή εργασία, υπερεργασία και για αρκετές ώρες εφόσον το ζητήσει ο εργοδότης. Αυτό το οποίο σήμερα συζητάμε και έχει σημασία, είναι σε επιχειρήσεις οι οποίες έχουν μια εποχιακή αιχμή, να μπορεί η εργοδοσία μέσα από κάποια λογικά πλαίσια, να ζητάει από τους εργαζόμενους τον χρόνο υψηλής πίεσης να δουλεύουν παραπάνω χωρίς υπερωριακή απασχόληση και αντίστοιχα να μην δουλεύουν σε εποχές που η επιχείρηση «κάθεται».

Κάτι τέτοιο έχει να κάνει με την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, με τον τρόπο που λειτουργούν ^{οι επιχειρήσεις} σε άλλες χώρες και ~~προσδιορίζουν τις τιμές και την ανταγωνιστικότητά.~~ ^{με τα κριτήρια} και των επιχειρήσεων.

6. Οσον αφορά ένα ακόμη αγκάθι του διαλόγου: γιατί η κυβέρνηση θέλει να αυξηθούν οι απολύσεις; Πώς γίνεται κάτι τέτοιο να συμβάλλει στην αντιμετώπιση της ανεργίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η κυβέρνηση δεν θέλει να αυξηθούν οι απολύσεις. Θέλει να επιτευχθεί εξομάλυνση στον αριθμό των απολύσεων σε σχέση με το μέγεθος των επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις δεν πρέπει να αισθάνονται ότι επικρέμεται πάνω τους κάποια Δαμόκλειος Σπάθη και όταν πάνε λίγο άσχημα ~~δεν θα μπορούν να κάνουν μια απόλυση και~~ ^{από} κι αυτό είναι το σημαντικό, να μπορούν οι επιχειρήσεις να προσλαμβάνουν πιο άνετα και πιο ελεύθερα, κι όχι να σκέφτονται την «δύσκολη στιγμή».

Για όποιον έχει μια στοιχειώδη εικόνα της αγοράς, είναι σαφές ότι ο ανταγωνισμός προκαλεί απότομες διακυμάνσεις, κάθε μέρα, κάθε μήνα παρουσιάζονται ανταγωνιστές, καινούργιες τεχνολογίες, καινούρια προϊόντα με σοβαρές επιπτώσεις. Υπάρχουν διακυμάνσεις

Δεδομένα
από
Χρηματοοικονομική
Επιτροπή

Δα
Δα
των
αδελφών
προσπαθώντας
τους

στην αγορά, άρα στην παραγωγή, άρα στην δραστηριότητα της επιχείρησης. Αν δεν υπάρχει η στοιχειώδης ευελιξία, ο επιχειρηματίας θα φοβηθεί και θα πει ότι αν πάρω πέντε ή δέκα εργαζόμενους τους οποίους μετά θα χρυσοπληρώσω γιατί δεν θα μπορώ να προσαρμοστώ όταν θα έχω πίεση στην αγορά, προφανώς δεν θα τους πάρω.

7. Δέχεσθε κριτική ότι επικαλείσθε την ανάγκη αντιμετώπισης της ανεργίας για να χτυπήσετε «κεκτημένα δικαιώματα».

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Υπάρχουν διάφορα θολά σημεία ως προς αυτό. Κατ' αρχήν, πώς είναι δυνατόν αφενός μεν η κυβέρνηση να κατηγορείται ότι με εντολές εκ Βρυξελλών «ισοπεδώνει» την ελληνική οικονομία και την αγορά εργασίας, και αφετέρου να κατηγορείται ότι δεν υιοθετεί αλλαγές που έγιναν στην Ευρώπη προς όφελος της απασχόλησης.

Γεγονός είναι ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε πολύ θετικές εξελίξεις τα τελευταία χρόνια, ακριβώς γιατί έγιναν αλλαγές που βοήθησαν και την ανεργία και την απασχόληση και την ανάπτυξη και το κοινωνικό κράτος.

Η διαφορά είναι τι ονομάζει ο καθένας «κεκτημένο δικαίωμα» ή τι «βαφτίζει» κεκτημένο. Ποτέ δεν ισχυριστήκαμε ότι θα δημιουργούνταν οι αναγκαίες θέσεις εργασίας αν μειώνονταν τα κεκτημένα όσων εργάζονται. Ποτέ επίσης δεν κρύψαμε ότι κεκτημένα έχουν μόνον οι εργαζόμενοι. Οι άνεργοι το μόνο κεκτημένο που έχουν είναι το επίδομα ανεργίας και η αγωνία για το μέλλον.

Η κυβέρνηση δεν μπορεί να δεχθεί ως κεκτημένο και πολύ περισσότερο ως καθοριστική αντίληψη αντιμετώπισης της ανεργίας τις συντηρητικές πλέον απόψεις που με πρόφαση τα όσα έγιναν στο παρελθόν δεν αποδέχονται συζήτηση, αλλαγές, κίνηση προς τα μπρος και προς όφελος των ανέργων. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί σε μια κυβέρνηση που αποβλέπει στην επίλυση ενός εκ των μεγαλύτερων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων για τους πολίτες της, η οποία στην πράξη – και στην διάρκεια του κοινωνικού διαλόγου- έκανε τόσες προσπάθειες ώστε να αρχίσει ο διάλογος και η άμεση λήψη μέτρων, να αποδίδονται προθέσεις για «αφανισμό των θεμελιωδών εργατικών κατακτήσεων» όταν ακόμη δεν της έχουν επιτρέψει –στο τραπέζι του διαλόγου- να εκφράσει τις απόψεις της για τα θέματα αυτά.

Μερικοί δεν έχουν μάλιστα
τους κανόνες της δημοκρατίας
το βασικό τους είναι όχι
μόνο αφερέγγα αλλά και έωσι-
αίνδυνο.